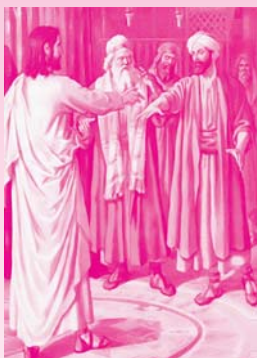

พฐ 23 มกราคม

สัปดาห์ที่ 2
เทศกาลธรรมดา
สดด 110:1,2,3,4
ทำวัตรสัปดาห์ที่ 2

บทอ่านที่ 1

ฮบ 7:1-3,15-17

พี่น้อง เมลคีเซเดคผู้ทรงเป็นกษัตริย์แห่งเมืองซาเลม ทรงเป็นสมณะของพระเจ้าสูงสุด เสด็จมาพบอับราฮัมขณะที่อับราฮัมกลับจากเผด็จศึกบรรดากษัตริย์ และทรงอวยพรอับราฮัม อับราฮัมแบ่งหนึ่งในสิบจากสิ่งของทั้งหมดถวายเมลคีเซเดค นามเมลคีเซเดคแปลว่า “กษัตริย์แห่งความชอบธรรม” ทรงเป็นกษัตริย์แห่งซาเลมซึ่งแปลว่า “กษัตริย์แห่งสันติภาพ” พระคัมภีร์ไม่กล่าวถึงพระบิดาพระมารดาหรือพระราชวงศ์ ไม่กล่าวถึงวันเริ่มต้นและวันปลายชีวิตของพระองค์ พระองค์จึงทรงเป็นเสมือนพระบุตรของพระเจ้า และทรงเป็นสมณะอยู่ตลอดไป

เรื่องนี้จะชัดเจนขึ้น ถ้ามีสมณะอีกองค์หนึ่งปรากฏขึ้นเหมือนกับเมลคีเซเดค ซึ่งได้เป็นสมณะมิใช่ตามกฎแห่งการสืบตระกูล แต่เดชอำนาจแห่งชีวิตที่ไม่มีวันดับสูญ เพราะพระคัมภีร์เป็นพยานยืนยันว่า “ท่านเป็นสมณะนิรันดร์ตามแบบอย่างของเมลคีเซเดค”

พระวรสาร

มก 3:1-6

เวลานั้น พระเยซูเจ้าเสด็จเข้าไปในศาลาธรรมอีกครั้งหนึ่ง ที่นั่นมีชายมือลีบคนหนึ่ง ประชาชนบางคนคอยจ้องมองดูว่า พระองค์จะทรงรักษาชายมือลีบในวันสับาโตหรือไม่ เพื่อจะหาเหตุกล่าวโทษพระองค์ พระองค์ตรัสสั่งชายมือลีบว่า “ลุกขึ้น มายืนตรงกลางนี่ซิ” แล้วตรัสถามคนทั้งหลายว่า “ในวันสับาโตนั้น ควรทำความดีหรือความชั่ว ควรจะช่วยชีวิตหรือปล่อยให้ตายไป” คนเหล่านั้นก็นิ่งอยู่ พระองค์จึงทอดพระเนตรเขาเหล่านั้นด้วยความกริ้ว แล้วพระทัยเพราะจิตใจหยาบกระด้างของเขา แล้วตรัสสั่งชายมือลีบว่า “จงเหยียดมือซิ” เขาก็เหยียดมือ มือนั้นก็หายลีบเป็นปกติ ชาวฟาริสีจึงออกไป และประชุมกับพรรคพวกของกษัตริย์เฮโรดทันที เพื่อปรึกษาวางจะกำจัดพระองค์ได้อย่างไร

ข้อคิด

ชาวฟาริสีจะไม่ทำงาน ไม่รักษาโรค และเคยแม้แต่ไม่ต่อสู้ป้องกันชีวิตของตนเอง ยามสงครามในวันสับาโต ศาลนาสำหรับพวกเขาคือการปฏิบัติตามธรรมเนียมบัญญัติอย่างเคร่งครัด แต่สำหรับพระเยซูเจ้า ผู้ทรงเป็นสมณะนิรันดร์ตามแบบอย่างของเมลคีเซเดค ศาลนาคือความรักและการรับใช้ พระองค์ทรงยอมเสี่ยงชีวิตเพื่อยืนยันความจริง ประการนี้ด้วยการรักษาชายมือลีบในวันสับาโตท่ามกลางสายตาของชาวฟาริสีที่จ้องจับผิดและหาทางกำจัดพระองค์